

den ingen Ståde har gjort, men tværtimod forekommer mig at have gjort meget Godt, kom der ligesom Liv i de døde Been rundt om i Landet; det var, som om der ved den begyndte at komme aandelig Bevægelse i Folket; de sande Christne, som fordem gif tavse omkring og miskjendte hinanden, begyndte at samle sig, og man har nu sølt Fruugterne af Frihedens Tilværelse. Det er derfor ubegribeligt, hvorledes nogen sand Fædrelandsven kan faae ifinde at fratage os det ustatteerlige Gode, der af fri kongelig Naade er skjænket os danske Folk til fri Arv og Eie, uden at det er blevet misbrugt, og jeg kan forstikke, at det efter min Mening aldrig nogensinde vil blive misbrugt. Det er jo os Alle bitterligt, at naar man først begynder at nedbryde paa en Bygningens Grundvold, saa er Bygningens Falb nær. Den ærværdige Præst, der holdt en Tale til os i Slotskirken, før vi mødte her, lagde os paa Hjerte, at vi skulde medtage den sande og rette Bygmester; thi ellers byggede Byggemændene forgjæves. Det forekommer nu mig, at den sande og rette Bygmeesters Plan er slet ikke den at indskrænke vor Valgret; thi han har været og er den bedste Demotrat, der nogensinde har vandret paa Jorden; han har bestandigt villet, at Alle, fra den Simple og Fattige til den Fornemste, Høieste og Rigeste, skulde staae lige for Loven, og at Loven skul være lige for Alle. Hvad der nu her navnlig har smertet mig, er, at ikke saa faa af mine Standsfæller ere med at fratage os dette store Gode. Min inderligste Opfordring er derfor til Eder, mine kjære Standsfæller, stands med Arbeidet, staae stille paa Vandringen og spørg den sande, rette Bygmester, om det er Ret eller ikke, og lad Eder nu ikke narre ligesom det jødiske Folk blev narret, dengang Upperstepresten og de skriftkloge Phariseere førte den rette Bygmester frem for Domstolen og brugte alle mulige Kænker og Snarer og Løgne, førte falske Vidner og tilsidst raabte: Korsfæst ham! Derfor er det min indstændige Opfordring til Eder: Stig et kraftigt og bestemt Nei til enhver Forandring i 5te Juni-Grundloven!

Conseilspræsidenten: Da dette Udtryk „at fratage“ nu allerede er fremkommet

to Gange, nemlig først fra den ærebe Lands- thingsmænd, der sidder her i Nærheden (S. Sjørgensen), og dernæst fra den ærebe Lands- thingsmand, der nu satte sig, maa jeg dog nedlægge en bestemt Protest imod det. Jeg veed ikke, hvorledes man kan kalde det at fratage, naar det er Folket, der voterer om Forsatningens Vedtagelse. Det er 3die Gang, at denne forelægges i Rigsdagen. Jeg troer, at det er en saa bestemt Afgjørelse fra Folkets Side, som det vel kan være, men det er ganske vist, at mange af d'Her. altid see Folket i sig selv alene.

Chr. Masmussen: Det har ikke tidligere været min Hensigt at tage Ordet i denne Sag, der jo har været behandlet saa ofte og saa grundigt, men i Anledning af de Udtalelser, der her idag ere faldne, kan jeg ikke tilbageholde den Tanke ogsaa at ytre min Mening. Naar det har været beslægtet, at Mænd af Bøndestanden ogsaa gaae med til at sige Ja til Forsatningen, naar det er beslægtet i saa stærke Udtryk, at vi ere med til at bevøve os selv Valgretten, kan jeg ingenlunde bifalde det, og jeg maa ogsaa reentud erklære, at det ikke er Tilfældet, som vi ofte have hørt fra forskjellige Sider og paa forskjellige Steder, at der skulde være en almindelig Utilfredsshed med det nu behandlede Grundlovsforslag. Denne Utilfredsshed er ikke saaledes tilstede blandt Folket og har ikke været saaledes tilstede iblandt det, som det paaberaabes, og selv om den for en Deel er tilstede, vilde den ikke have kunnet komme tilstede, dersom der ikke havde været anvendt alt Muligt derfor ved Agitationer, ved nogle Herrer, der have paataget sig det Formynderskab for den danske Bøndestand at reise omkring i Landet og sige til Bøndestanden: Du kjender ikke, hvad der tjener til din Bølskyd. Jeg betragter det som en Fornærmelse mod den danske Bøndestand, at de saaledes drage ud og ville paatage sig et saadant Formynderskab. Jeg er vis paa, at den danske Bøndestand, naar den ikke bliver saaledes behandlet, ogsaa kan skjønne, hvad der tjener til dens Beste, og jeg er vis paa, at Bøndestanden kan leve lykkeligt under den Forsatning, der nu foreligger. Jeg har været med